

[Hølger Larsen.]

Naar den højtærede Minister siger, at det gaar altid saadan med Mennesker: man havde i sin Tid været stærke Modstandere af Sigurd Berg, men er endt med at kanonisere ham, forstaar jeg godt, at det Maal, den højtærede Minister har sat sig, er ogsaa at blive kanoniseret ligesom Sigurd Berg. Jeg er nu ikke helt sikker paa, at vi just har kanoniseret Sigurd Berg. Vi har anerkendt hans Dygtighed og de gode Ting, han har gennemført. Men eet er jeg sikker paa, at ad den Vej, som den højtærede Minister nu gaar, kan der ikke være Tale om nogen Kanonisering. Han var i sin Tid inde paa den rette Vej, hans første Aldersrenteforslag var godt, men saa skred han ud fra denne Vej, forført vistnok af de Konservative, det skal jeg ikke kunne sige, og han synes at befinde sig vel paa denne Vej, for saa vidt som han har fortsat og forelagt det sidste Aldersrenteforslag, der er daarligere end Loven af 1923. Men naturligvis vil han opleve, at jeg en Dag staar og roser ogsaa den sidst gennemførte Lov, hvis han en Dag møder med en Aldersrentelov, der er endnu daarligere end den af 1927. Ved Sammenligningen maa jeg da komme til at rose den Lov, der sidst blev gennemført, men det er en alt for letkøbt Anerkendelse.

Til det ærede Medlem Hr. Vesterager skal jeg blot sige, at jeg takker det ærede Medlem, fordi han erkender, at Nedskaeringen har været til øget Byrde for Kommunerne. Saa vil det ærede Medlem sikkert ogsaa erkende, at Aldersrentenedskaeringen endnu ikke har været til nogen øget Byrde for Kommunerne. Men derfor har vi ogsaa raadet til ikke at lade det hvile alene paa de gamle, men at give dem Brændsel.

Til det ærede Medlem Hr. Rahbek har jeg kun en lille Bemærkning. Der synes jo at være endnu et lille Haab. Det synes, som det ærede Medlem, selv om han ikke kan gaa med paa det foreliggende Grundlag, dog kan gaa med paa et andet, og da jeg altid er forhandlingsvillig, skal jeg senere stille Forslag om Udvalg. Jeg opgiver ikke Haabet, før alt er tabt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vesterager har Ordet for en kort Bemærkning.

Vesterager: Ja, den Anerkendelse er jeg villig til at give, jeg har aldrig nægtet, at det vilde blive en forøget Byrde for Kommunerne, men Aldersrenteloven

var netop en af de Love, der skulde lette Kommunerne, og det har vi ogsaa haft til Formaal. Jeg tror, det er lykkedes, og dette Forhold vil vi ikke have forandret.

Overfor det ærede Medlem Hr. Holdgaard vil jeg sige, at jeg er glad over, at han ikke vil drage min Paastand i Tvivl, at det er Husmænd, der har saa daarlige Indkomster. Jeg skal selvfølgelig ogsaa nok vogte mig for at nægte, at det har været en regnfuld Sommer, det kan jeg tydeligt erindre. Det kan det ærede Medlem udmærket godt holde mig fast paa, men jeg talte om Brændselspriserne i al Almindelighed og ikke om den regnfulde Sommer.

Overfor det ærede Medlem Hr. Willesten vil jeg gerne sige, at jeg forstaar ikke det ærede Medlems Parti. Paa alle de Møder, hvor jeg har været til Stede, har man krævet de sociale Udgifter skaa-ret ned efter en helt anden Maalestok, end jeg kunde være med til; men hver Gang vi har Afstemning her i Tinget om Nedsættelse af de sociale Udgifter, stemmer de ærede Medlemmer snarere for, at de skal forøges end nedsættes. En saadan Uoverensstemmelse mellem deres Arbejde ude i Landet og deres Stilling her synes jeg er i høj Grad mærkbar.

Hermed sluttede Forhandlingen:

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hølger Larsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Modvirkning af Arbejdsløsheden ved Iværksættelse af offentlige Arbejder og gennem Hjælp til Boligbyggeri.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2339; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 95).

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne
(Fr. Andersen [Holbæk A.]): Der blev,